Brassó, 1892. VIII. évfolyam. 151-ik szám. Szombat, deczember 17.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hákhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban s Gross Gusztáv lottókollekturajában

A szerkesztőért felelős:
FEJER VILMOS.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttérben közlemény sora 10 kr

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

A polgári házasság.

Kapu előtt az ellenség! Fujják a riadót mahoknap. Talpra magyar, ne hadd magad! Veszély lenyegeti hitedet, földi és mennyei boldogságodat! A polgári házasság az ördög találmánya, sőt épen annak szörnyű szülöttje. Elvész e hazában minden a mi szent, a mi dicső, ha polgári ajkak is fogják figyelmeztetni a házasulandókat a házasfelek egymásiránti kötelességeire, ha a polgári ajkakról is fog hangzani az áldás, melyet eddig csak az egyházak lelkészei hangoztattak. Elpusztulunk, elveszünk a muszka nélkül is, mert a haza alapja a családi élet és ha ez megrendül, ha profánná változik, akkor a haza is el fog pusztulni. Hungaria romjain sir már a kétszinkedés. Már előre jósolja végveszedelmünket, rémiti a kishitűeket, az orrukná tovább látni nem akarókat. Szóval nálunk megesinálták már zárt ajtók mögött a polgári házasság ellen a haditervet. Most még csak annyi szivárgott ki a profán világba, hogy: „Nem kell vallásegyenlőség“

Mózeshit, nazareus, baptista anabaptista felekezetek nem vártatnak sehegy jövendőt. Szegény boldogult Irányi, hasztalan kérted a honatyákat husz év lefolyása alatt, hogy mondják ki valahára a vallások egyenjogusságát! Azzal a bolhog hittel hagytad el itt e földi életet, hogy kéréseidet meghallgatták, hogy eszméiképed a vallásszabadság megvalósuland. Boldog vagy, hogy nem érted meg, a mi készülőden van, t. i. azt a harczot, mely a középkor lovagjai és az ujkor férfiai között nemsokára meg fog kezdődni. Mert ne ámítsuk magunkat, mi a harcz és háboru előtt állunk. A győzelem bizonyos. A szabadság győzni fog, de nem munka és fáradság nélkül. Isten semmit sem ad a halandóknak küzdelem nélkül.

A vallások egyenlőségéért meg kell harczolnunk. Egyszer már megmérköztek a férendek házában. Most következik ugyanott nemsokára a második összemérkózés. Ha ott ismét a maródiak fognának többségre vergődni, ha is át kimondják, hogy a Mózeshitűek nem lehetnek a Jézushitűekkel egyenlők Mária országában, akkor is az erkölcsi diadal azok részén lesz, a kik a szabadság egyenlőség és testvériségért harczolnak, de a polgári házasság egy időre elmarad, tovább hasztalatik.

Ez valószinű, ámbár mi nem hiszszük. De ha igy is fogna történni, meg fog-e halni a leányzó? Nem, nem fog meghalni, csak elhunyni fog s még nem is sokáig. Egy véletlen, a mi a nemzetek életében oly sokszor előfordul, fel fogja álmából riasztani a leányzót.

E megvénült XIX-ik század nem fog ugy letűnni, hogy a vallásegyenlőség diadalra ne jusson hazánkban. Nemzetünk a kor eszméi iránt mindig birt fogékonysággal. Háttrább jártunk, mint nyugat Európa művelt nemzetei, ezt el kell ismerniünk, de elmaradni soha sem maradtunk el. A kereszténységet a poganismus odahagyásával elfogadtuk. Tény, hogy sok lemszünk után, de megtértünt s ezen lépésünkkel az európai művelt nemzetek sorába állottunk.

Midőn a XVI-ik század 3-ik tizedében Mohácshoz értünk, ellenünk azt hitték, hogy végea magyar nemzetnek. Nem lett vége. Megmentett egy ujabb európai uralkodó eszme a reformatio. Megmentette ez nemzeti nyelvünket is a végpusztulástól Még az ellentábor is ezt használta fegyverül az uj eszme megsemmisitésére és a magyar iradalom megszülettett.

Most uj eszmék harczainak küszöbén állunk. A vallásegyenlőség és polgári házasság eszméi vajudnak. Ne legyünk kicsinyhitűek. Higyjünk a szabadság, egyenlőség és testvériségi diadalban. Ezek az állam lobogóira vannak felirva s e jelszavaknak győzni kell. Legyünk mindenek előtt hazafiak, ebben a táborban van a hazafiaknak helye, t. i. a vallásegyenlőség és polgári házasság táborában.

Xantus.

Hova a tulzással?

Bécsből irják a „Pester Correspondez“-nek.

Egy nagy ellenzéki magyar napilap a napokban megengedte magának azt a fényüzést, hogy a saját költségére is, egy nagy hajtóvadászatot rendezett oly területen, melyet épp most hagyott el az udvar és átengedett a szabad magán használatnak. Rég ismert igazság, hogy „de gustibus non est disputandum“ s igy átengedjük az emlitett lapnak, hogy olvasóival jójjön tisztába a felett, valjon tapintatos és egyáltalán helyén való volt-e, a megyei udvari vadászatok abbanhagyását egy erősen paprikázott politikai expectoratio tárgyává tenni s e mellett a király szükebb környezete ellen oly módon eljárni, a melyet legalább is gyengédtelennek lehetne nevezni.

Tulajdonképpen hová akar jutni az a tisztelt hirlap politikai tulzásaival? Maga kényteleu belátni, hogy csak természetes, ha egy a hatvananas években álló ur, és ha még oly edzett erős maradt is, fáraszt-ónak találja a hajtóvadászatot s a saját személyét illetőleg abban hagyja azt.

Hozzátehette volna, hogy a királyné, a kinek részvéte adta meg a tulajdonképpeni különös fényt a megyeri lovasvadászatoknak, egészségi állapota által már évek óta akadályozva volt e magas sportmulatságban resztvenni s igy megszünt annak főképpeni létoka.

Mindezek után hogy jut valaki ahhoz, hogy a megyeri vadászatoknak szolgáló logvagió listáit feloszlatása alkalmából épp oly heves, mint indokolatlan kirohanást intézzen az udvari méltóságok ellen? Továbbá mint jut valaki ahhoz, hogy ez alkalomból Ő Felsége környezetét Magyarország ellen ellenséges indulattal viseltetőnek, sőt gyülöletesen érzőnek állitsa oda és a politikai torzsalkodást keltse fel ellene?

Igen: Kossuth diszpolgárrá választása számos város részéről; azután a kölcsönös kiengesztelő szobornegkoszorusás boldogtalanul meghiusult kisérlete! Nos hát meg kell adni, ezt nagyon á propos jutatták eszünkbe az ellenzéki urak! Feltéve, hogy az udvari méltóságok, a kikre az illető hirlap expectorátiai czéloznak, szivekben csakugyan nem lennének Magyarország iránt barátságos hajlammal s még mindig ama bizonyos velleitásokban laboráltak: ama események, a melyekre a visszaemlékezés oly felesleges módon fel-

TÁRCZA.

A Matkó uram lova.

Irta: Csörgh Gyula.

Hiába kiabált, származott, káromkodott Matkó uram, bizony csak az lett annak a vége, hogy ki kellett fogni a fakót a deres mellől.

— Már Matkó uram, e biz igy esett, nem tehetünk róla. A törvény csak törvény, — vigasztalta a végrehajtó a megszomorodott szivű polgártársat. Bebizonyosodott, hogy lopott ló a fakó, Timári Mihály az igazi gazdája a Kunságból. Vissza kellene neki küldeni, de hát az sok költséggel jár; igy azután dobra került. Az árát majd elküldjük Timári Mihálynak.

— No már uram megkövetem, de ez mégis furcsa egy törvény, ha ugyan törvény! Hetvenöt ezüst forintot adtam a loért, oly igaz, mint élek. Meg van róla az iras is, a kit a uomzetes vásárbiró ur adott a multi vásárkor. Igazi jószágom, nem loptam, nem találtam, sokszor megiszadtam az árát! És most itt van ni: most azt mondják, hogy nem az enyém, hogy lopott jószág, minek vettem meg? Hiszen uram nem volt arra irva, hogy loptak! Olyan becsületes kvéliei adták azt el, mint a legigazabb jószágot.

— Az rám nem tartozik; nekem a végzés szerint kell eljárni. Felszóltam azért kegyelmedet, hogy ne akadályozzon kiküldetésemben, mert nem szeretem a hiába való beszédet. Különben pedig — tette hozzá a végrehajtó, — ha annyira szerelmes a fakóba, hát rajta áll, maga is megveheti.

— A hajdu elkezdett dobolni, mire nagy csőcselet verődött össze a végrehajtó asztala körül. Egy parszor körül vezettek a fakót a venni való szándékkal lévők előtt, mely mintha tudná, milyen kitüntetés érte most: olyan vigan trappolt körül, hogy Matkó uramnak majd megszakadt a szive, mikor eszébe jutott, hogy milyen istenteleu módon akarjak megfosztani ettől a gyönyörű állattól.

— Husz forint! — kiáltotta a végrehajtó — ki ad többet érte?

Matkó uram csak nézte, nézte, hogy verik fel lassanként negyven, ötven frintra az ő igaz jószágát. Kövér ujjaival mérgesen pödörgette a bajuszát, s mikor az ötven forintnál már majdnem leverték a háromszori: dühösen közbe kiáltott.

— Mieseoda!? — Ötvenöt forint! de iszen nem viszik el innen ezt a lovat!

Egy lengyel zsidó, ki az ötvenet igérte, még egyszer müértőleg végigvizsgálta a lovat, Megnézte a fogatól a patájaig s aztán oda kiáltott a dobosnak.

— Hatvan forint!

— Hatvanöt! válaszolt rá Matkó uram daczosan.

A másik vállat vont s aztán elvonult az asztaltól.

— Hatvanöt? . . . hatvanöt? . . . senki többet? . . . háromszor, hagyta rá a végrehajtó, mire a dob megerdült s a lovat Matkó uram elé vezették. No Matkó uram, most már csakugyan kegyelmedné a fakó.

— Megmondtam én azt uram, hogy igaz jószág nem vész el. Az igazság is rávitte . . . Hanem ugyan csak megijesztett tekintetes uram, Tiphi, de bele melegedtem. Ezzel kötőfékes fográn a lovat, a szekérhez vezette, hogy mellé fogja a deresnek.

Az öreg czivis befogta a lovat, elővette az ostort, s fel akart ülni a szekérre, hogy haza hajtson.

— No hát isten áldja meg tekintetes uram! Jó egészséget kivánok.

— Megálljon csak kegyelmed, válaszolt a végrehajtó, — valamit el ne felejtsünk, mert még majd engem vesznek érte elő.

— No csak mondja tekintetes uram, mert sietős a dolgom, várnak a munkás emberek.

— Még egy kis leszámolni valónk volna.

— Micsoda leszámolni valónk? kérdezte Matkó uram nagy szemeket vágva.

— Hát csak a hatvanöt forint.

— Miféle hatvanöt forint?

— A mennyiért a lovat megvette.

Matkó uram még nagyobb szemeket meresztett s körül nézett jobbra, hogy neki szól e ez a beszéd.

— Már hogy én fizetnék hatvanöt forintot? Én?

— Bizony hogy nem is én!

— Csak nem ettem bolondgombát! Hát nem látta az ur a paksusomból, hogy még a multkor megiszettem az árát! Szól Matkó uram egyre neki mérgesedve.

— Jaj Matkó uram, az megint más dülő, az én rám nem tartozik! Itt kegyelmed megvett egy lovat, annak az árát ki kell szurkolni. Ha pedig nem tud fizetni, még egyszer megütteljük a dobot a maga kárára és veszélyére. Azt mondja a törvény.

— Jó, jó, hiszen majd beszélek én a törvényszéken! Ezzel megfordult, hogy a szekérre üljön.

— De hallja kegyelmed, nem tréfa dolog ám ez. Szólt a végrehajtó elébe állva.

— Miesoda!? — kiáltott Matkó uram felpattanva, — csak nem kiránjak azt az isten

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

frissítettik, talán alkalmasak voltak ezeket az érzelmeket az ellenkezőre változtani?

De az egész mendemondának nincs tartalma. Eltekintve attól, hogy feleges királynak igen szigoruan ügyel arra, hogy távoltartsa egymástól az udvart és politikát és senkinek sem engedi meg az illetőtételeen beavatkozást: azok az udvari hivatalnokok, a kiken ama ellenzéki lap végig ütni jónak látja, egyátalán nem foglalkoznak politikával, sem osztrákkal, sem magyarral, sem közössel; és a mi társadalmi viselkedésüket illeti, mindenki tudja, hogy a magyar fönemesség a legkevésbbé sem enged magának imponálni azoknak esetleges tulkapásra hajlandó kedve által és, idő és alkalom adtán, nélküluk is meg tudja magának szerezni a belépést és a megfelelő fogadtatást az udvarnál.

Hogy bizonyos események lehangoltságot keltettek az udvarnál s hogy különösen a magyarságnak feleséges pártfogója, a királyné, legnemesebb érzelmeiben sértve érezte magát, azt a „Pester Correspondenz"-nek egy korábbi bécsi levele annak idején nyiltan kifejtette, de azt is mindjárt hozzátette, hogy a sajnálat és fájdalom érzetéhez nem vegyült harag bizonyos személyiségek, vagy éppen a magyar nemzet ellen.

A megyeri i-tálló feloszlatták, mert Ő Felségeik egyátalán felhagytak a hajtóvadászatokkal. Nem elég ok és magyarázat ez? Minek erőszakos megokolásokat és hamis, tévutra vezető glosszákat fűzni hozzá? Hová a tulzással? Hová a vad politikai izgatással?

Valóban okosabb, hasznosabb lenne, ha az ellenzék állami társaságunk csucsa helyett annak alapja felé fordulna.

Itt lenne például gróf Bethlen András földmivelésügyi miniszter nagyszerű telepitési terve, oly reformeszme a szó legjobb értelmében, a mely ha erélyesen keresztülvitetik, véget vet a borzasztó kivándorlási láznak és a gentryelemből, a mely különben menthetetlenül az anyagi romlásnak látszik átengedve lenni, egy az államnak és a magyar társadalomnak felette hasznos uj hivatási osztályt teremtene. Ez az eszme több mint jó; éppenséggel mentő eszme az; de nagyon gyengén támogattatik és segittetik elő Az oly nagyon nemzeti, demokratikus ellenzék miért nem fesziti meg itt az emelőrudját? Lám, Románia már a legjobb uton van, hogy megvalósitsa a maga területén a magyar miniszter tervét; Carp román földmivelési miniszter állami telkeken már igen sok román szabad parasztot telepitett s reményli, hogy azok számát rövid idő alatt 30.000-re viszi. E z ennek fő és termékeny mező az ellenzék számára, i t t sürgetne, szorgalmazna és izgatna inkább! De hiábavaló mende-mondát választani egy actio vezérmotivumának és alapjukban hamis premisszákra jogosulatlan következtetéseket épiteni nem mélltó, nem tapintatos és a legcsekélyebb hasznonal sem bir az általánosságra, legjobb esetben hajtóvadászat a — papirszeletekre.

Vizvezetékünk.

Szabályrendelet

Brassó város hegyi-forrásu vezetékéből való vizhasználat iránt.

(Folytatás és vége.)

7. §. A megfurások és vezetések azon tegyasztók számára. kik egy bizonyos, a városi tanács által még közzébbről tudomásra hozandó határidőn belől a jelen szabályrendelet 4. §-sa szerinti vizhasználatra jelentkeznek, illetőleg az aláirási jegyzékbe magukat bejegyzik, a magán telek határág, de legfeljebb 10 méter hosszara, a város által díjmentesen hajtatnak végre.

Ellenben azon magán telkek birtokosai, kik a vizhasználatot később jelentik be, a megfurások és hozávezetések költségeit a vizmérőig sajátjukból hordozni kötelesek. Ezen hozávezetés a vizmérőig és maga a vizmérő is a város tulajdonát képezi.

8. §. A vezeték kivitele és karbantartása a házakon és telkeken belől (a vizmérőtől kezdve) az illető magántelek tulajdonosát illeti.

A városi épitési hivatal köteles a fölirásbeli vagy szóbeli megkeresésére a vizvezeték belső berendezésére vonatkozó tervet díjmentesen felülvizsgálni és véleményét 8 nap alatt szintén díjmentesen a félfel tudatni, illetőleg a terv kivitelére az engedélyt megadni.

Ha az engedély a tervezett berendésre a városi épitési hivatal által megtagadtatik, szabadságában áll a sérelmes felnek a városi épitési hivatal ezen elutasitása ellen a városi tanácshoz felebbezni.

9. §. A vizmépitési vállalkozásnak a későbben a városi üzletvezetőségnek jogában áll a belső, a fogyasztó tulajdonát képező berendezést a vizmű tisztviselői által bármikor ellenőriztetni és megvizsgáltatni, s a vizhasználat és vezeték ellenőrzése végett mindenkor szabad bemenet engedendő ezen tisztviselőknek a vizmérőhöz, valamint a vizvezetéshez csatolt épületekbe és telkekre való belépésre.

10. §. A vizmérők szolgáltatása és felállitása a város kölségén történik, ellenben tartoznak a fogyasztók egy évi vizmérőbért fizetni, mely a vizmérőtől állapittatik meg;

7 m/m.-nyi átjárásért . . 3 frt 50 kr
ezen felül 10 m/m.-ig . . 5 frt — kr
„ „ 15 m/m.-ig . . 8 frt — kr
„ „ 20 m/m. ig . . 10 frt — kr

Nagyobb vizmérőkre nézve az évi vizmérőbér mindig a városi üzletvezetőség által állapitatik meg. — A vizmérőbér egyszemű szerint havi vagy negyedévi részletekben egyidejüleg a vizdijjal együtt fizetendő.

11. §. A szolgáltatott viz a vizmérő jelzése szerint fizettetik. A vizdij kőmétereinkint (1000 liter) 8 krban állapittatik meg.

Az 5000 kőmétereen felüli évi vizfogyasztás külön egyezménynek tartatik fenn.

12. §. A vizdij egyszemű szerint havi vagy negyedévi részletekben fizettetik.

Ha valamely vizmérő megall, vagy ha bolizonyult, hogy az hibásan jelez, akkor a kiszámitásnál számba veendő a megelőző évnek megfelelő havi vagy negyedévi fogyasztása. — Ily esetekben az első ízleti évben mérvadó a kis ámitásnál a megelőző havi vagy negyedévi vizfogyasztás.

13. §. Ha a fogyasztó valamely vizmérő helyes jelzése iránt kételyt támasztana, akkor a vizmérő a városi üzletvezetőség részéről megvizsgáltatik. Ha a vizsgálatnál kitünik, hogy a vizmérő a megengedett hibahatárokon tul ténylegi hibásan jelez, akkor a megvizsgálás költségeit a város tartozik hordozni, melynél megjegyzetetik, hogy ezen a mar befizetett vizbér meg nem térittetik, sem a vizmérő adatai szerint elfogyasztott vizmennyiségből mi sem engeditik el.

Ha ellenben a vizmérő a megengedett hibahatáron belül helyesnek mutatoztak, akkor a megvizsgalás költségeit a fogyasztó tartozik hordozni. Azon vizmérők, melyek a rendes vizátfolyásnál a valóban átfolytnal 3%-ig felülli mennyiséget jeleznek, nem helyesnek tekintetnek. mely utóbbi esetben a vizmérő szabályozandó, illetőleg kiserélendő.

14. §. Minden hó, illetőleg naptári évnegyed kezdetén a megelőző hónapban vagy évnegyedben elhasznált vizmennyiségekért járó vizdijak, a vizmérőbérek és a netalani javitási munkálatokérti költségek számolásba tétetnek, s az összeg a számla előmutatásakor lefizetendő.

Ha valamely fogyasztó számlájának kifizetésével 8 napon tul hátraléklban marad, jogában áll a városnak, illetőleg a városi üzletvezetőségnek (eltekintve igényeinek per utján való érvényesitésétől) a hátralékos számla kiegyenlitéséig a fogyasztótól a vizet elvonni.

15. §. A fogyasztó tartozik minden vizpazar lásterlelni. Tűz esetében az összes a vizvezetékhez csatolt telkek magánvezetékeinek csapjai. ha az ellásra közvetlenul nem használtatnak, beszárandók. Mindenik fogyasztó köteles vezetékét a tűz tartama alatt a tűzoltó parancsnokság rendelkezésére bocsátani. Az ez által okozott és kimutatott vizelhasználás a város által térittetik meg.

Ezen a tűz tartama alatt elhasznált vizet a tűzoltó-közegek mutatják ki, kik azonnal, a magánvezeték használatba vétele előtt és után erre vonatkozó nyomozások által az elhasznalt vizmennyiséget a vizmérő utján megállapitani tartoznak.

16. §. A városi tanács jogositva van beálló vizhiánynál a vizhasználatot megfelelően és arányszerűleg megszoritani vagy a magán vizvezetéket ideiglenesen elzárattni.

A ki a vizhasználat hatósági megszoritásának daczára a neki engedélyezettnél nagyobb vizmennyiséget használ, a fogyasztási többletért büntetésképen a szerzes vizdiji fizetni tartozik.

17. §. Az időnkénti vizszolgáltatásért fizetendő dij magassága külön egyezménynek tartatik fenn.

18. §. Ezen szabályzat elleni cselekmények a vizcsatolás és vizhasználat ideiglenes vagy örök időkre való elvonásat birandják következményüli.

19. §. A jelen szabályrendelet értelmében a magán felek által fizetendő dijak bezedésére és kezelésére, valamint a városi vizmű és a városi épitési hivatal hivatalos teendőire vonatkozó határozmányok a városi képviselőtestület által erre vonatkozólag alkotandó utasitások utján fognak megállapittatni.

Román dolgok.

Rosz idők járnak a tanitónőkre nézve Romániában.

A román közokt. miniszter törvényjavaslatot készitett, mely oda irányul, hogy a tanitónők, ha férjhez mennek, kötelessek lesznek állásukat végleg odahagyni. Az elemi iskolákon kivül minden iskolát megszüntetnek, tehát nem lesz felső és polg. leányiskola. Érettségi vizsgára leányt nem fognak bocsátani s igy egyetemi hallgatók sem lehetnek, sőt annyi előképzésben sem fognak részesülni, hogy a képzőekbe felvétethessenek. Ime a libera Románia a resctio körmelőkött.

* * *

Fognak-e részt venni a románok az 1895. évi országos kiállitásban? A Telegraf Román abban a véleményben van, hogy nem fognak, mert a magyarok nem ugy bánnak a románokkal, hogy az ezer éves ünnepen ezek is részt vehetnének. Ez is egy piczike resctio N.-Szebenből.

* * *

Kik ellenzik a polgári házasságot? A Telegr. Roman azt irja; „Ugy a római katholikusok, valamint a prot. egyhaz állást foglalnak a csendbiztos épen akkor ért oda, mikor a Matkó urum iármája a legmagasabb fokra hágott.

— Felhivom önt csendbiztos ur, — szólt a végrehajtó elébe menve, — hogy a törvény nevében legyen segitségemre a Matkó Bálint elleni végrehajtás keresztülvitelében.

Ezzel elbeszélte a tényállást.

— Mihály, István, — kiáltott harsány hangon a csendbiztos legényeihez, engedelmeskedjetek a tekintetetes végrehajtó ur parancsainak.

A két pandur hirtelen leugrott a lóról s mielőtt Matkó uram szóhoz jöhetett volna, már ki is fogták a derest.

— Tizenhét forint! — kiáltott a végrehajtó.

Matkó uram a szekérbe dobta a zsivillát, a mit különben is csak ijesztésül vett elő, s hallva vált arczczal az asztalhoz futott.

— Megáljunak! . . . No bántak! . . . Fizetek! kiáltotta ijedt hangon, mikor látta, hogy már csakugyan komolyan megy a dolog s nyomban elliczitják a derest is.

— No hát nem kell tréfálni!

Matkó uram elbusult szivvel bontotta ki a zsiros bugyellárist s kiszámlálta belőle a tizenhét forintot meg a többi kötlséget. Minden egyes forintnál egy-egy tszonyu átkozódás hagyta el a száját s csak mikor igy jól kikáromkodta magát, akkor érezte magát valamivel megkönnyebbülten.

— Itt van: tegye el az ur, a mit kipréselt belőlem. Hanem csak egyet mondok; megemlegetd még az ur a Matkó Bálint nevét! Ezt nem hagyom ennyiben; megiszsza még ennek valaki a levét.

Ezzel felülit a szekérre s dühösen végig vágott a deresen. Mikor a szekér megindult még egyszer visszafordult.

— Jó, jó, jó! Nem haragszom már! Csak nevessenek az urak! Gyű te! Hanem megmondtam a mit mondtam. Nagy baj lesz ebből, országos nagy baj! Majd megmutatom én, mi jussa van egy debreczeni czivisnek.

Elvágtatott a szekérrel s a meddig el nem tünt, a tréfáros nép köszönt, egyre viszszafordult a fenyegetőzött az ostorral.

— Csak vigyorogjatok, röhögjetek! Arany jussa van a debreczeni pógárnak, jaj annak, a ki egy megpiszkolja! Csak várjatok, majd megmutatom én, majd megmutatom! . . .

Pár percz multva elünt a szem elől s jussába vetett boldog hitében talán meg is vigasztalódott.

eilen vaio dolgot, hogy mége egyszer megfizessem a sajat lovam árát!? Mig a volna a furesa! No bizony!

A végrehajtó kezdte elvesztení a türelmét, bármilyen malatusgosnak is látszott előtte a vén czivis makacskodása.

— Ej itt nem tektoriázhatunk annyit! Sándor, — kiáltott oda a dobosnak, — fogja ki csak kend azt a lovat! Husz forint az ára! . . . ki ad többet érte.

Miélőtt Matkó uram a tulajdon jószága és saját személye ellen intézett eme hallatlan merénylet tölött magához tért volna örömi meglepetésből s végire jutott annak a szemen szedett kacskaringós kromkodásnak és átkozódásnak, a mivel hüledezését kisérte, a fakó hamarosan kifogták, megtöttték fölötte a dobot s eladták a negyvennyolczforintot igérő lengyelszidónak.

— És most pedig Matkó uram felszólitom, — szólt hozzá a végrehajtó, — hogy a tizenhét forintot s az eljárási költségeket fizesse ki, de hamar, mert nincs tréfálni való időm.

Matkó uram azt hitte, mindjárt megütti a guta dühében.

— Tizenhét forintot!? — orditott, — hát bolondnak tart engem az ur? Hát micsoda szemét vagyok én, a kivel igy lehet bánni!?

A végrehajtó ügyelezett hizgaztban megmagyarázni Matkó uramnak a dolgot.

— Az elcbbi árverésen hatvanöt forintot igért a Iséft. Mivel ezt nem fizette ki, a kegyelmed rovására elárveresztik negyvennyolcz forintért. A különbség tizenhét forint, a mit kegyelmednek kell fizetni, még pedig azonnal, mert különben kifogatjuk a deresi is.

Matkó uram elkezdett kacsagni az utóbbi szavak fölött. Mert hát, nem mulatni való historia-é az, hogy az ember megrosz egy lovat véres verejtékkel szerzett pénzén, aztán elakarják tőle venni; az igazság rávizsi, hogy az ivé, akkor meg ismét az árát kérik; s mivel nem marha az ember, hogy a saját jószágát még egyszer megfizesse, hát ujra elaláják s most meg tizenhét forintot követelnek tőle? No hát találjon ki ennél hamarjában valaki furcsabb históriát! De nevetett is rajta Matkó uram, hogy szinte csikorgott a foga dühében.

A végrehajtó végét akarta szakitni a kellemetlen dolognak.

— Egy, kettő Matkó uram, fizesse ki a tizenhét forintot, vagy eluszik a deres is.

— Micsoda!? a deres!? — kiáltott az öreg czivis vérbe borult szemekkel, — dejszen hozza nyuljon valaki, a kinek kedves az életel Ezzel a szekér alá bujolt, hogy elővegye a vasvillát.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

alak ezen mozgalom ellen. Füleg a szabadelvű párt az, a mely orszen fölelkesedett a szabadelvűség ezen ujabb tája ellen. Hát azt a szabadelvű pártot kik alkották. Avagy muncsenek-e abban többségben a roman kath. és prot. egyház hivei? Nem tudná-e a Telegraf román, hogy a szabadelvűség ezen ujabb fajtáju intézménye már 28 év óta meg van valósítva Romániában? Igaz, hogy a reactio hivei ott is elleue voltak, de a nap mégis fölkelt.

* * *

„Nem szakmányoltuk ki az erdelyi kérdést. — mint önök kérik, t. i. a vörösek, mert a románok szenvedése szaporodott volna. Drágán fizették volna meg a mi olcsó diesőségünket".

A román miniszterelnök mondotta ezt az ottani országgyűlésen.

Levelezés.

A fiumei magyar daloskör hangversenye.

Fiume decz. 11.

A magyar daloskör e hó 10-dik este tartotta meg ezen egyesületi évben első rendes dalestélyét a „Hotel Deák" termében Brand Ede karmester vezetése alatt. Ritkán van alkalmunk, hogy városunk intelligentiájának összejövetelében gyönyörködhetnénk, s jóelőre értesíthven az egyesület komoly törekvéséről, melylyel ezen dalestély iránt városunk műértő közönsége, valamint az abbazisi vendégek közül is többen viseltetnek: nem közönséges várakozással léptük át a hangversenyterem küszöbét. S meg kell vallanunk, hogy akár az estély művészi sikerét, akár annak társadalmi jelentőségét tekintetik, logkevésbé sem esalatkoztunk várakozásunkban. A műsor igen változatosan volt összeállítva s hozza magyarosan is. Az egyesület négy darabot énekelt zenekíséret nélkül, névszerint: Mendelssohn Török bordalát, két népdalegyveleget Huber Károly tól és Kremsertől a Páros dalt, végül gróf Zichy Géza tól a Serenádot zenekíséretel. Nehéz volna meghatározni, hogy e kardalok közül melyik sikerült szebben. Már az első fellépésnél a Török bordalban oly heves intonatioval s oly határozottsággal énekeltek, mely mindenkit meglepett. — A népdalokban a lassú és frisset magyar zamattal és ropogósan énekeltek s ugy ezekben, mint különösen a páros dalban"oly szép pianokat, crescendokat és decrescendokat hoztak ki, mely valósággal meglepte az ezakértő közönséget. Az egyes szólamok biztossága, a solisták hangjának is kolázottsága a helyes kezelése, valamint az egész összhangja azt mutatja, hogy az egyesület utolsó előadása óta is sokat haladt, hogy már nem egy kezű, hanem egy komoly törekvési, szakértően vezetett egyesülettel állunk szemben, mely nem féltet a kritikától, mely ez alkalommal is valóságos műelvezetet nyujtott. — A műsor 8. száma gyanánt Clausdorf Róbert ur játszott Luzzattitól és Liszttől két darabot helyes felfogással és kitűnő technikával. A 6. szám Hausner M. magyar rapszódiája volt, melyet Pajberg M. ur hegedűn játszott s mindkettőnek a szavát oly nagy tetszést arattott, hogy a felhangzó tapsra, azt még Kunswiath-Wieniawsky Mazurkájával kellett megtoldani. Műsor utánt tánez következett. Az első négyest 64 pár táncolta. s az előkelő társaság a katonazene lelkesitő hangjainál a késő hajnalni órákig a legkedvesebben mulatott. Kedves daláraink fáradozásáért a közönség sem volt háládatlan. A termet válogatott közönség töltötte meg, melyben képviselve volt a katonai és polgári elem szine java, s többen a helybeli társegyesületek közül. Becses megjelenésével tisztelte meg az estélyt gr. Batthyány lajos kormányzó ur ő méltósága kedves neje Andrássy Ilona társaságban. Grófnő ő méltósागának a rendezőség csinos kivitelű legyező alaku műsorral kedveskedett. A magas vendégek a műsor után még egy pár táncot is végig néztek s tizenegy óra után távoztak. jelenlétükkel igen kellemes meglepetést okozván az ékesenszóló és a hallgatóságnak egyaránt. x

Irodalom.

Reviczky Gyula öröke. Nagy kötlönk, Arany János jutott eszünkbe, ki halála előtt azért nem adott ki többé verseket, „hogy ne hanjon meg mint koldus, a ki szemmel nem hagyott," — midőn a korán elhalt Reviczky Gyulának e gyönyörű kötlenméyét a „Magyar Nők Lapja" karácsonyi szalonjában olvastuk. E remek kötlemény hiányzik Reviczky összes köteteiből. A Magyar Nők Lapja karácsonyi szalonja közli a költő husz éves korbeli arczképét és a vers kézirataának facsimiléjét is. A gyönyörű kötlemény sietünk közölni olvasóinkkal.

Nem is volt még . . .

(Reviczky Gyula kiadatlan kötlménye 20 éves korából.)

Nem is volt még valami régen,
Három-négy éve sem lehet.
Veled sétáltam kint a réten,
Terólad irtam verseket.

Sok jámbor szerkesztő lefüzött
S szidá hitvány dorombmod,
S ez a doromb hiába győzött:
Ős akkor voltam boldogabb.

Hogy vártam, hivtam azt a perczet,
Mikor, ha majd nagyok leszünk,
Tőged az oltárhoz vezetlek
S a pap előtt megesküszünk.

Elválunk s repke évr után már
Szebbnek találtuk a jelent,
Ám guny a multat meg se érje;
Az ifjuság emléke szent.

Megnyugszom ime, bárha sirva:
A mulandóság hi barát.
Magunkkal visszük, le a sirba
Az első szerelem dalát!

Felbirjuk egyutal olvasóink figyelmét mai tarczinkra, „Matkó uram lovát"-ra is, melyet szintén a „Magyar Nők Lapja" karácsonyi szalonjából vesszük ki s mely a vidámdalmi magasalton alló Tyrnauer ujszok mellett is megálná helyét. Szerszője, Csörcgh Gyula, egy nagy reménykeríe jogosító fiatal magyar elbeszélő. Mint értesülünk, a „Magyar Nők Lapja" e karácsonyi szalonját a kiadóhivatal (Budapest, Belváros, kishid utcza 9. sz.) kivánatra mindenkinek ingyen s bérmentve megküldi.

—

— Megjelent a legujabb és legczélszerűbb Magyarország- és Ausztriaban ca. és kir. kizárólag szabadalmaz ott kiadott eljegyzési naptár 1893-ik évre. Ára 80 kr. — Megjelenve és bérmentesen küldve 1 frt. Tulajdonosnál Szammer Imre Székes-Fehérvárott. Az eljegyzési naptárak, nemcsak arra hivatvák, miszerint azokon az eljegyzéseket meg lehessen tenni, hanem arra is, hogy az egész évet a tákok megtett eljegyzéseskkel egy pillanat alatt át is lehessen tekinteni! Ezen naptárnál a napi, vagy hetenkénti eljegyzéseknek helynincs és ugy a multban tett jegyzetekre is reflektálhatni! Ezen előnyökkel, ezen czélszerűségel, ezen fösztkszegel az eddig megjelent eljegyzési naptárak közöl egy sem di csekedhetik! A naptár egy darabból áll, bárom — összeluptható — részben, használható az iró-szatlana alitva, vagy a faira akasztva egy részben, két részben, vagy az egész nagyságban! Ezenkívül a naptárban — czimos kiállásánál fogva — bármely iró-szatlon helyet foglalhat! Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

—

— Gazdasági és vásári zsebnaptár az 1893. évre. II-ik evfolyam. Szerkesztő Szentérzsébeti Szakáts Péter, az erdélyi gazdasagi egyiet titkara. Kiadja az erdélyi gazdasagi egyiet, Kolozsvárt. Ára czimes vázcunkötésben 1 korona 60 fillér. (80 kr.)

A naptár ismertetésére nézve közöljük itten annak tartalmát a következőkben: Bévegyilletekt tábla. Az 1892-ik évi esülágasati és kortavi jellegzése és az erdélyrészi vásárok hónapok és napok szerint. Az uj pénz (korona-érték.) Gazdasagi havi teendők emlékeztetője. Vetőmag szükséglete. A lopfene és sertésbanca elleu valo védőszer. Vemlősség-naptár. A legmegfelőbb szoptatasi időtartam a gazdasagi állatoknál. A párzási ösztön tartama s ujbóli felbredése. Állatunk életkoranak megbatározása. Az állatok betegsége iránti szavatosság. Vadaszati és halaszati tilalmi időszakok. A régi és uj méricskek s ezek átszámitása. A kültöldi hossz-, tér- és sulymértékek megnevezése és értéke. A hőmérő fokok átszámitása. Kivonat a posta- és távirda-szabályokból. Posta-szabályok. Távirda-szabályok. Menetdij és távolsagi kimutatás a m. kir. államvasutak vonalain. Szakaszok szerinti menetárak. Podgyászviteldij. Marhaleveél. Az állatokmak vasuton vagy hajon valo szállitásánál követendő eljárás. Vasuti menetrend. A királyhágon innen eső vasárok betürendben. Jegyzetek tévelére szolgáló rész. Ajánljuk gazdaközönségünk figyelmébe.

HELYI HIREK.

— **Az E. M. K. E.** brassómegyei választmánya évi rendes közgyűlését a magyar kaszinó helyiségében f. évi deczember hó 18-án délelőtt 11 órakor tartja, melyre az egyesület t. tagjai tisztelettel meghivatnak. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitás; 2. a választmány évi jelentése; 3. jelentés az egylet és az Emke évódák pénztárról; 4. Inditványok Az elnökség.

— **Zeneestély.** A városi zenekar III. bérleti hangverseny estélyét vasárnap este tartja meg a Central Nr. 1. szálloldaban.

— **A brassói** rom. kath. fiuiskola tanitótestülete f. hó 14-én tartott értekezletén határozatilag kimondotta, hogy elhunyt kartársunak Pfeiffer Józsefnek emlékére a szokásos gyászkosztoru helyett a rom. kath. árvaház javára alapitványt tesz le. Valóban az elhunyt iránti kegyeletnek sokkal maradandóbb emléke lesz ez.

— **Térzene.** A katona zenekar vasárnap délelőtt fél 12 órakor tartandó térzenéjének műsora: 1. Lelar: „Magyar dalok", induló. 2. Massenet: Nyitány „Lafore Király"-hól. 3. Waldteufel: „Mindig vagy sóha", keringő. 4. Keler Béla: „Velencezi szerenade". 5. Schreiner: „Carmen", egyveleg.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A belügyminisztérium uj államtitkára.** A hivatalos lap vasárnapi szama közli, hogy Ő Felsége a király grof Andrássy Gyula országgyűlési képviselőt, belügyminiszteri államtitkárrá nevezte ki.

— **A bukaresti** magyar dal- és mukedvelő kor fő évy 1892-ik évi ő szerinti deczember hó 22-án szaz a román karácsony ünnep második napján a bukaresti magyar társulat nagy termében tánczvigalommal egybekötött mukedvelői szinelőadast rendez, mely alkalommal szinre kerül Bukarestben először a Háromszéki leányok (Brassóban). Eredeti népszinmu 3 szakaszban dalokkal.

— **A csernátfalusi** ifjusági kör alapja javára folyó 1892 évi deczember hó 26-án a község nagytermében tánczestélyt rendez. Belépti dij: személyjegy 30 kr., családjegy 80 kr. Felfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag fognak nyugtáztatni. Kezdete este fél 7 órakor.

Brassó időjárása 1892. nov. havában.

Ha az elmult hónapban az időjárás menetét napról-napra figyelemmel kisérjük, észreveszszük, hogy egy enyhe és egy hideg időszakból áll. Az enyhe időszak hőmérséklet tekintetében a meleg öszmez folytatása volt, a hideg időszak azonban oly alacsony hőmérséklet mutatat fel, melyek téi közepén is beillettek volna. Ezen hideg időszak annyira lesszálltotta az egész honap középhőmérsékletét, hogy 3·2°-szal alacsonyabb volt a normális értéknél. A hónap középhőmérséklete —0·5°C volt; a maximum 20·8°, november 2-án, a minimum —19·70°C november 25-án fordult elő be, a hőmérséklati ingadozások tehát 40·5°C-ra rugnak. Oly nagy érték ez, a mely az alacsony minimummal együtt a ritkaságok közé tartozik. A fagyos napok száma, midőn tehát a napi középhőmérséklet 0° alatt maradt, a mult hónapban 14 volt.

A csapadék összeg 44·6 m/m közel áll az átlaghoz. A csapadékos napok száma 12, több mint rendesen, még pedig 4 nap esővel s 8 nap hóval. Az egyes csapadékok nem voltak nagyok, mert a legnagyobb a esapadékmennyiség 8·0 m/m nov. 16-án hó alakjában hullt le.

Az égboltozatot, mint késő öszszel rendesen, többnyire felhő borította, a felhőzet középértéke u. i. 6·6 volt, a normálisnál jóval nagyobb. Derűit nap az egész hónapban csak 6 volt.

Szél a mult hónapban nagyon ritkán s igen gyengén fujt; a szélerősség valóban csak 0·5 értéket tüntet fel. Az első hó havas eső alakjában november 11 én mutatkozott.

Szontágh Gusztáv,
a brassói meteorologiai
állomás észlelője.

Nyilt-tér.*)

Nyers-bast-selyem szövet, egész öltönyre való **szövet 10 frt 50 krért** (kiránatra jobb fajtáma is) **HENNEBERG G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben,** postabér- és vámmentesen. Mintak postafordultával küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 krral ragasztandó.

GLORIA SELYMET — 120 czmtr. szélességben, por és esőköpenyegek, valamint zubbonyokra alkalmasat méterenkint 2 frt 65 krtól.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért és azok tartalmáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Magy. kir. államvasutak.

149101/92 szám.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága különféle leltári tárgyaknak, u. m:

I-ső csoport: Műhelyi és pályafentartási czélokra szolgáló acél- és kovácsolt vasszerszámok (*az egész szükségletre.*)

II ik csoport: acél és sárgaréz bélyegzők, ólomzárfogók, lyukasztógyűrk, keletszjrok stb. (*az egész szükségletre.*)

III-ik csoport: Öntöttvasszerszámok tárgyak és eszközök, kulyhák, tartalék-tüzhelyek, csavaremlők, tenyérmenők, órhazi fürkélyhák, lámpásoszlopok stb., (*részben az egész, részben pedig csak a központilag beszerzendő szükségletre.*)

IV-ik csoport: Ágynemlők, pokrócok, hajózáslók stb., (*részben az egész, részben pedig csak a központilag beszerzendő szükségletre.*)

VI-ik csoport: Ásó és kádár készítmények (*az egész, részben pedig csak a központilag beszerzendő szükségletre.*)

VIII-ik csoport: Tüzoltószerek és érczöntvények (*az egész szükségletre.*)

IX-ik csoport: Vasból való pénz és menetjegy-szekrények (*az egész szükségletre.*)

X-ik csoport: Villamos jelzési és levelezési eszközök (*az egész szükségletre.*)

XI-ik csoport: Gyaluk, gyaluvassak, fűrészek, fúrószlapok, tahol készült szerszámok és eszközök (*az egész szükségletre*)

XII-ik csoport: Kenderkötelek vasuti és hajózási czélokra (*a hajózásfelelő ok az egész szükségletre, a többi kötelekre csak a központilag beszerzendő szükségletre.*)

XIII-ik csoport: Festékörlőkövek, fenőkövek és nyomdakövek (*az egész szükségletre.*)

XIV-ik csoport: Hajtanyok, pályakocsik, csigasorok, láncok, vasutágak, vasuti mutatokak, kézikocsik, vasrakonczák, horgonyok, mozdony-, szerkocsi- és kocsiemelő alívanyok (*a vigálóhánczok és vastalyigák kivételével az egész szükségletre*)

XV ik csoport: Mentő-szekrények mentőtáskák és betoghordszlak (*az egész szükségletre.*)

XVI-ik csoport: Különféleik: u. m. órák, műszerek, kenőanyagok, ponyvák, bőrönök, szűcs, szijgyártó, sztlakáto, műszerész, kéfkotó készítmények, utazó bundák, botosok, csoszszőnygek és ryékenyek, vesszőkosarak, jelzőkürtök, munkas öltönyök, mázó svek, palaczkok, pohárok, szőnyegpotrik, tweelvesek, mozsdótalak, porczellán tintatartók, rajzmaszlik stb. (*részben az egész részben csak a központilag beszerzendő szükségletre.*)

3 éven át leendő szállitása iránt nyilvános pályázatot hirdet.

E hirdetmény teljes szövege, bővebb felvilágositás, szükségleti kimutatások, szállitási feltételek, ajánlati árlapok stb. a magy. kir. államvasutak igazgatóságnak anyag- és leltár beszerzési szakosztályánál Budapesten (Andrássy-ut 75. sz. II. emelet, 46.) kaphatók. Az ezen pályázatra vonatkozó, ivenkint 50 kros bélyegzővel ellátandó ajánlatok 1893. évi január hó 17-dik napjá ig czimzendő szállitási szakosztálynak benyujtandók vagy posta utján beküldendők.

Budapest, 1892. november hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága
Utánnyomás nem díjaztatik. 65t (1—3)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca

Szám 1767./1892. ikvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ajtai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy özv. Gál Jánosné végrehajtónak Csiki István végrehajtást szenvedő elleni 21 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (a nagy-ajtai kir. járásbíróság) területén levő Baróthi községben fekvő a baróthi 732. sz. ingatlanra 1. rend 891,892 hrszámu ingatlanra a végrehajtási törvény 156. §. d) pontja értelmében egészen, tehát ugy a Csiki Istvánt, mint az Ágoston Károly illetőségére is 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi **december hó 28-ik** napjára délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-a jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósággal előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Nagy-Ajta, 1892. évi október hó 12-én.

A nagy-ajtai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság

Körtvélyfüy József,
kir. albiró.

652 (1—4)

Cs. és kir. szab. gyógyászati készítmények,
a száj és fogak eszszerű ápolására.

Eucaliptus száj esszenczia. Leghatásosabb ragálytelenes és antiseptikus szer, tehát ösvzer torok kattarhus és általában a légzőszervek által történőleg ragályos fertőzések ellen. Egy üveg ára 1 frt 20 kr, fél üveg 65 kr.

Puritas, különl. szájszappan. A régóta hiressé vált és egyedüli már az 1862. évben Londonban a jutalom-éremmel kitüntetett mert legfinomabb és leghatekonyabb készítmény. Egy doboz ára 1 frt.

Dr. Med. FABER C. M.-tól, ő felsége néhai I. Miksa császár udvari fogorvosa stb. stb. 626 (3—40)

Raktárak a bel- és külföld minden gyógytárában és illatszerkereskedésében.

FŐSZÉTKÜLDÉSI RAKTÁR:

Bécs, I. ker., Bauernmarkt 3. sz. alatt.

A

BUDAPEST-et

járassa, a ki 48-as függetlenségi irátaimu s mégis olcsó napilapot akar olvasni; A „Budapest" vezércikkeit többnyire orsz. képviselők irják. Tudósitásai, hiteles legfrissebbek. A napitárczán kívül állandóan két érdekteszitő regényt közöl egyszerre. Naponkint 1—2 szép kivitelü képet hoz, melyek legtöbbnyire a napiseseményekre vonatkoznak. A főlaphoz vasárnaponkint „Uj Budapest" czimü humoristikus hetimelléklet csatol, a melynek talánymegfejtői között hetenkint agy-egy

„Jósziv" sorsjegyet

sorsol ki — De a „Budapest"

minden előfizetője,

még az egy hónapos előfizető is,

egy díszes kiállitásu s változatos tartalmu naptárt kap egészen ingyen.

A „Budapest" — mely ujévben immár 17-ik évfolyamába lép s naponkint 88 ezer példányban nyomatik, — kirándulásunkat a legkedveltebb lapja a magyar közönségnek, a mi legfényesebb bizonyitéka kitünő szerkesztőseinek és pontos szétküldésének. Mutatványszámok kivánatra ingyen küldetnek. Előfizetési ára:

Egy hónapra	1 frt	vagy	2 korona.
Negyedévre	3 „	„	6 „
Félévre	6 „	„	12 „
Egész évre	12 „	„	24 „

Az előfizetések a „Budapest" kiadóhivatalánál; Budapest, IV. ker. Sarkanty us-utcza 3. sz. a. küldendők. 648 (1—2)

Brassó vármegye főispánjától.

721—1892. sz.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra biroló vármegye hétfalusi járásban 700 frt évi fizetés és 150 frt lakbér illetménynyel javadalmazott szolgabirói állás megürülvén, felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I t. cz. által követelt minősitettségüket bizonyitó okmányukkal folyamodványukat hozzám 1893. évi márczius hó 1-ig nyujtsak be.

Kelt Brassóban, 1892. évi december hó 8-án.

MAURER MIHÁLY s. k.
653 (1—2) főispán.

KWIZDA JÁNOS FERENCZ
cs. és kir. osztr. és magy. és román kir. udv szállító, korgyógyszerész
Korneuburg, Bécs mellett.

Érek óta kipróbált, fájdalom-enyhitő háziszer

köszvény- csúz- és ideghártalmaknál.

KWIZDA-féle köszvény-fluid

Ara o. é. 1 forint.

Sziveskedjék a védőjegyre figyelni s csakis Kwizda köszvényfluidjét tessék kérni. Kapható minden gyógyszertárban. Haupt Depot Kreis Apotheke Korneuburg bei Wien.

(297) 49—50

5677/1892. sz.

Hirdetmény.

Az 1893. évi folyamán épitendő uj városi vizmű terjedelmének és az összes költségeinek idejekorán leendő összeállitásara való tekintettel és a tekintetes városi képviselő testület által hozott és a tekintetes vármegyei közöség által jóváhagyott vizszerzési szabályrendelet végrehajtása czéljából alólirt városi tanács ezennel egy három havi jövő 1893. évi februar 28-ig terjedő határidőt nyit, melyen belül a városterületbeli ház és földbirtokosok jegyzési szon hatályával vétetnek át, hogy a vizvezetési főcső megfurása, valamint a hozzávezetés a jegyzett magántelek határáig, legfeljebb 10 meternyi hosszasságban a város közöségé által ingyen fog végrehajtatni. Minéltovga szon házbirtokosok, kik a vizszerzést az 1893. évi februar 28-ika után bejelentenék, a vizvezetési főcső megfurási és a vizmérőig való hozzá-vezetési költségeket maguk tartoznak hordozni. A vonatkozó aláirási ivek a ház és földbirtokosok kinyelmére az alább felsorolt hivatatal-helyiségekben vannak kiteve:

a) A városi tanács elnökségénél, hol a jegyzések főképen a belváros kaja-utcza, kórház-utcza, fekete-utcza és alsó-váruteczabeli háztulajdonosoktól vétetnek át.

b) A városi épitési hivatalnál főképen a belváros kolostor-utcza, Weisz-Mihále-utcza, czérna-utcza, Szt.-János utcza, és rózsapiaczra vonatkozó jegyzésekre nézve.

c) A városi tanács iparügyi osztályánál főképen a belváros felső-vár-utcza, uj-utcza, Hirscher-utcza és tehénpiaczra vonatkozó jegyzésekre nézve.

d) A városi levéltárnoknál a tanácsháznál a főtérre, lóptaczra, árvaház-utczára, tem plom udvarra és széles-patakra nézve.

e) A városkapitányságnál főképen az ó-brassói ház- és földbirtokosokra nézve.

f) A városi adóhivatalnál a bolgárszegi ház és földbirtokosokra nézve.

g) A városi gazdasági hivatalnál a bolonyai ház- és földbirtokosokra nézve.

Azok, kik magukat a beirásra alkalmas iveikbe bejegyzik, tartoznak egyuttal a vizszerzési szabályrendeletnek egy példányát is aláirni.

Jegyzések csak azon ház- és földbirtokosoktól fogadtatnak el, kiknek telkei a város azon részeiben fekszenek, melyek a vizvezetéki csőhálózatba bevonva vannak.

E mellett figyelmeztetnek a t. cz. ház- és földbirtokosok arra, hogy csak nehány nyilvános kut felállitása és az uj vizvezetékből való táplálása szándéoltatik — illetve a belváros számára egészben, 6 nyilvános kut tervezettek — hogy annál több magánosok élhessenek a viz a saját telekre való hozávezetés előnyével és jótéteményével.

Szabadságuban áll a t. cz. ház- és földbirtokosoknak, hogy a folyó évi december és jövő évi januar havában a fent jelzett 7 jegyzési hely bármelyikénél tehetik nyilatkozásukat és a vizszerzési szabályrendeletet aláirhatják, míg az 1893 évi februar havában a jegyzések csak is a városi tanács elnöki osztályánál fognak átvétetni.

Brassó, 1892 évi november hó 28-án

A városi tanács.

631 (3—6)

642 (2—25)

UHL ROMAN

UTÓDJA BREUNIG M. JÓZSEF

CS. ÉS KIR. UDVARI SÜTŐ- ÉS CZUKRÁSZ, NASSZAUI HERCZEGSÉGI UDVARI SZÁLLITÓ

BÉCS, SINGERSTRASSE 21. sz a.

TORTÁK, ASZTALI, CSEMEGE ÉS THEASÜTEMÉNYEK, KÉTSZERSÜLTEK, CAKE-OK, KARÁCSONYFASÜTEMÉNYEK ÉS BEFÖTTEK CSOMAGOKBA OSZTVA, INVÉNCZIENYEREK, BRIOCH-OK, KARÁCSONYI PERECZEK STB. BE-

KIVÁNATRA ÁRJEGYZÉK. — SÜRGÖNYCIM: UHLBREUNIG, BÉCS.

Hat aranyérem, diszkereszt és diszoklevél

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól izlik; minőség tekintetében

bármelyik franczia gyártmánynyal versenyezhet.

Ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség a **** Cognac, mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyitése nélkül franczia mód szerint készül, s ezért járványos betegségeknél különösen kolera ellen ösvzerű sikerrel használható.

A Gróf ESTERHÁZY GÉZA-féle cognacgyár igazgatósága,

Budapesten VI., külső váczi-ut 23.

528 (15-20)

Csak akkor valódi: ha a szerzőnek czégén ez az egyetlen felirás van: „GRÓF ESTERHÁZY GÉZA."

A forgalomban levő valódi franczia Cognacokkal vetekedhetik.

Szakértő véleményei:

Párís, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin és Brüssel.

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és műnyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetmi Könyvtár © Fundaţia pentru Şcoală - BCU Cluj-Napoca.